

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consolator Fidelis Et Proficientis Animæ seu
Exhortatiunculæ Spirituales Et Succinctæ In singulas
Dominicas & Festa anni divisæ, quibûs Confessarius in S.
tribunali animam Deum verè quærerentem paternè ...**

Eisvogel, Veremund

Augustae Vindelic., 1727

XXXII. Ad Inobedientes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52716](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52716)

firmiter decernamus. Charitas benigna est!
Non agit perperam! Non inflatur.

EXHORTATIUNCULA XXXII.

Ad Inobedientes, & Contumaces.

I.

Filli! Ab inobedientia, & mala voluntate tua
avertere! Propria voluntas semper inimi-
ciatur. Non majoribus acquiescit, non revere-
tur, non obtemperat, nulli subesse potest, nec
vult; nec commoditate flectitur, nec minis hu-
miliatur. Insensibilia se submittunt Deo. Sol à
sua non deviat semitâ, nec Iuna, nec stellæ.
Obediunt Deo omnia: solus resistit homo. O
sancta obedientia quam vivilis es carni, & saeculo!

Instructio meritoria.

Vita JESU quid erat nisi una, constans, quo-
tidiana obedientia? Ut tanta sequamur vestigia,
offeramus obedienti Domino duodecim actus
abnegandæ voluntatis propriæ, videlicet duo-
decies eligendô id, quod ei magis contrarium.
Interim in honorem septem Verborum morien-
tis ex obedientia JESU 14. Pater & Ave subjun-
gamus. Pergamus ad Calvariæ montem! In-
spiciamus Exemplar! Confundetur in obedi-
entia!

II.

Dilectissimi! Dum putamus nos in electione
prudentissimos, sumus non raro stultissi-
mi. Quò magis enim nostris studemus obsequi
voluntatibus, hoc magis anxiis, & tristibus ani-
mis

m̄is vitam agemus. Qui se per inobedientiam quærunt, se perdent, & desolationes invenient. Quid speras, quod nemo inobedientiā obtinuit? Quamdiu tuam alienæ non subjeceris voluntati, infelix inter spinas, & mille inquietudines ingemisces. Tandem sapere incipe!

Instructio meritoria.

JEsus, & Maria ô qualia obedientiæ specula! Imploremus per quindecim Pater, & Ave, & hodie reflexè in honorem Utriusque sex aëtus sanctæ Obedientiæ nobis imponamus, tres quoad distributionem temporis, eam exactius observandô; & alios tres in expeditâ executione functionum, has perfectius peragendô. Obedire Imperatori, summus in orbe honor est: quid erit in cœlo, se subdere Deo, & hujus Vicario?

III.

BOne! Bella bellis omnibūs inquietiora tua concitabit pertinacia, & inobediens voluntas, quamdiu imperabit, hostem ni hunc subigas in tempore, de pace, de spirituali cordis gaudio, de viva fide, aut ardenti charitate nil cogita. Dicet: Pax! Pax! Et non erit pax! Bella movebit intus, & foris. Bella ex insidiis nunquam prævisis, aut præcogitatis. Hostem ergo novimus? Pacem poscimus? illum invadamus! Hanc teneamus!

Instructio meritoria.

Ut autem perpetuò, invocemus sanctos omnes, & singulos, qui præcipue in nobili Obedien-

dientia eminuerunt. Et in honorem eorum dicamus Psalmum: *Laudate Dominum de cœlis, laudate eum in Excelsis &c.* Sancti in pace sunt! Nullus in cœlo locus renuentibus! Nullus inobedientibus! Quæ spes contumacibus?

EXHORTATIUNCULA XXXIII.

Ad Iracundos, & Impatientes.

I.

Filli mi! Cur tristis est anima tua? Non se exserit virtus, cùm vita secundo cursu procedit. Tunc apparet, quanta sit, cùm, quod sit, patientia ostendit. Non est magnus animus, quem obvia irritant, vel terrent; nec sat spiritus generosus, qui tantum prospera ambit. Non vis esse iracundus? Tibi impera! Time, dum inter hilaria! Gaude, dum inter tristia! Hæc nunquam errandi regula!

Instructio meritoria.

Sancti Martyres, ut potenter nostram suffulant impatientiam, aut penitus de cordibus tollant, pro eorum gloria oremus tria Cantica de communi Martyrum cum *Te Deum Laudamus*. Potentes sunt! Clamemus! Non passioni cedamus! Ad cœlum ingemiscamus!

II.

Anima Christiana! cum ira nihil recte, nihil consideratè, & laudabiliter fieri potest. Quæ enim cum perturbatione fiunt, ea nec constanter fieri possunt; nec ab aliis, qui adsunt, probari, Irascimini! Sed nolite peccare! Irascimini